Dosarul nr. 1-60/2025
Nr. electronic 1-24083921-48-1-30072024

S E N T I N Ţ Ă
în numele Legii

04 mai 2026 mun. Strășeni

Judecătoria Strășeni, (sediul central)
Instanță compusă din:
Președintele ședinței, judecător Iana Talmaci
Grefieri Marina Strîmbanu, Adriana Baiuș, Corina Botnari
Cu participarea:
Acuzatorului de stat Victor Cimbir, David Larisa, Vadim Ilco
Apărătorul inculpatului Hedea Daniela

a examinat în şedinţa de judecată publică, în limba română, în procedură generală, cauza penală de învinuire a lui:

Cociu Ion *****născut la *****, IDNP *****, originar și domiciliat în *****, căsătorit, 5 copii minori la întreținere, studii medii, neangajat in câmpul muncii, cet. al Republicii Moldova, -

în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 320[1] și art. 320[1] din Codul penal.

Date cu referire la examinarea cauzei penale: 30 iulie 2024 - 29 aprilie 2026 cu respectarea procedurii de citare legală.

În ședința de judecată, **acuzatorul de stat, Victor Cimbir** a a solicitat a-l recunoaște culpabil pe Cociu Ion *****de comiterea infracțiunilor imputate, cu stabilirea următoarelor pedepse: pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 320[1] (episodul din 13.06.2024), a-i stabili o pedeapsă sub formă de 2 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, iar în baza art. 90, să-i fie suspendată executarea pedepsei pe un termen de 2 ani. Pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320[1] (episodul din 14.06.2024), a-i stabili pedeapsa sub formă de 2 ani închisoare, iar în baza art. 90 a-i suspenda executarea pedepsei pe un termen de 2 ani. În baza art. 84, prin cumul parțial, a-i stabili o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani cu executare în penitenciar de tip semiînchis, iar în baza art. 90, a-i suspenda executarea pedepsei pe un termen de probă de 3 (trei) ani.

Avocatul Daniela Hedea, acționând în interesele inculpatului Cociu Ion a pledat pentru emiterea unei sentințe de achitare prin prisma faptului că lipsesc elementele infracționale, iar în cazul în care instanța î-l va considera vinovat pe Cociu Ion de comiterea infracțiunilor imputate, să-i fie aplicată o pedeapsă non privativă de libertate, considerând că pedeapsa solicitată de acuzatorul de stat, este prea aspră în raport cu circumstanțele cauzei.

Inculpatul Cociu Ion ***, a susținut poziția apărătorului.

În baza materialele dosarului și a probelor administrate în ședința de judecată, instanța,-

a constatat:

Cociu Ion *****, urmărind scopul neexecutării intenționate a măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea

acestora, cunoscând faptul că prin ordonanța de protecție emisă de Judecătoria Strășeni (sediul central) la 13 iunie 2024, în cadrul dosarului nr. 2-1589/2024, executorie din momentul pronunțării, au fost instituite măsuri de protecție în privința victimei violenței în familie Railean Galina, născută la *****, domiciliată în *****, și a copiilor minori:*****; *****; *****; *****; și *****, prin care el, având domiciliul stabilit în *****, a fost obligat, pe un termen de 3 luni (începând cu 13.06.2024 până la 13.09.2024), de a părăsi temporar locuința comună situată în *****, fără a decide asupra modului de administrare și dreptului de dispoziție asupra bunurilor; de a sta departe de locul aflării victimei, la o distanță nu mai mică de 50 m, ce ar asigura securitatea victimei Railean Galina și a copiilor minori; de a nu contacta sub nicio formă victima sau copiii minori, precum și cu aplicarea în privința acestuia a dispozitivelor de monitorizare electronică, în termenul prevăzut în ordonanța de protecție, acționând cu intenție directă, la 13.06.2024, în intervalul orelor 18:00–19:00, încălcând intenționat restricțiile stabilite de instanța de judecată, s-a deplasat la domiciliul comun situat în *****, în care locuia victima Railean Galina împreună cu copiii săi minori, unde, intrând în casă, motivând că imobilul îi aparține, a refuzat să îl părăsească.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Cociu Ion *****a comis infracțiunea prevăzută de art. 320[1] din Codul penal, cu semnele de calificare: neexecutarea măsurilor din ordonanța de protecție a victimei violenței în familie, adică neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executarea măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie.

Tot Cociu Ion *****, urmărind scopul neexecutării intenționate a măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, cunoscând despre faptul că prin ordonanța de protecție emisă de Judecătoria Strășeni (sediul central) la 13 iunie 2024, în cadrul dosarului nr. 2-1589/2024, executorie din momentul pronunțării, au fost instituite măsuri de protecție în privința victimei Railean Galina și a copiilor minori, prin care el a fost obligat, pe un termen de 3 luni (13.06.2024–13.09.2024), de a părăsi temporar locuința comună, de a sta departe la o distanță de cel puțin 50 m, de a nu contacta victima și copiii minori și de a respecta monitorizarea electronică, acționând cu intenție directă, la 14.06.2024, în intervalul orelor 18:00–19:24, încălcând restricțiile impuse, s-a deplasat la domiciliul comun situat în *****, unde, intrând în ogradă, a inițiat un conflict cu Railean Galina, în cadrul căruia a numit-o cu cuvinte necenzurate, motivând că imobilul îi aparține și că, dacă nu îi place, poate să îl părăsească.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Cociu Ion *****a comis infracțiunea prevăzută de art. 320[1] din Codul penal, cu semnele de calificare: neexecutarea măsurilor din ordonanța de protecție a victimei violenței în familie, adică neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executarea măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie.

La 25.07.2024, în privința lui Cociu Ion *****a fost emisă ordonanța de punere sub învinuire în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320/1 din Codul penal – neexecutarea măsurilor din ordonanța de protecție a victimei violenței în familie, adică neexecutarea intenționată a măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie.

Inculpatul Cociu Ion a oferit declarații în cadrul cercetării judecătoreşti și a comunicat instanţei că el nu este vinovat cu nimic. Galina Răilean este soția sa, în noaptea 12.06.2024-13.06.2024 el nu a dormit acasă, cînd s-a întors dimineața, ea era beată, nu s-au certat deloc, a

mers și a început a lucra împrejurul casei, la fațada casei care se află în centrul satului *****. A lucrat, a cerut de mâncare și ea nu a făcut, era în stare de ebrietate și ea nu a dorit să facă de mâncare, nu au avut conflict dar ea a apelat 112. Din cauza că nu a dorit să facă de mâncare, poliția a emis ordonanța de protecție. La 14.06.2024 a fost chemat ca să-i pună brățara la picior. Ea în 24 ore a primit hotărârea, ordonanța nu a contestat-o, a scris că nu este de acord. Aceea este casa lui, nu a fost de acord cu ordinul de restricție și din această cauză, nu a dorit să părăsească casa. El nu a făcut nimic, este casa lui. Evenimentele au avut loc la 13 – 14.06.2024, a refuzat brățara, nu au pentru ce să i-o pună./f. d. 161/

Deși, inculpatul Cociu Ion *****nu și-a recunoscut vina în cadrul ședinței de judecată, în opinia instanței de judecată, vina sa în comiterea infracțiunilor de neexecutarea intenționată a măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie se confirmă prin probele examinate în cadrul cercetării judecătorești și anume:

Declarațiile martorului Bulmaga Vladimir care a declarat că activează în calitate de ofițer de sector în s. Sireți, pe inculpat îl cunoaște și își susține declarațiile date în cadrul urmăririi penale. Referitor la cazul dat, poate spune că Judecătoria Strășeni a eliberat ordonanța de protecție în privința victimei Railean Galina, hotărârea i-a fost adusă la cunoștință în aceeași zi, însă acesta a refuzat să semneze recipisa de primire. Referitor la brățara electronică, acesta a refuzat categoric să o poarte, motivând că nu este de acord cu hotărârea judecătorească, i s-a adus la cunoștință că are dreptul să o conteste, însă hotărârea nu a fost contestată. După aducerea la cunoștință a ordonanței de protecție, aceasta a fost încălcată, aceștia locuind împreună în aceeași casă.

A mai adăugat că inculpatul este caracterizat parțial pozitiv, există obiecții din partea consătenilor din cauza copilului minor, care nu este supravegheat și comite ilegalități. În privința inculpatului, plângeri din partea consătenilor nu sunt./f. d. 129/

Declarațiile martorului Railean Galina inculpatul este soțul ei, sunt căsătoriți oficial de 2 ani, însă au locuit în concubinaj aproximativ 13 ani. La moment se află în relații bune și locuiesc într-o casă. Ceea ce a declarat la ancheta preliminară este veridic. Nu dorește să facă declarații./f. d. 151/

Declarațiile martorului Ciolan Ion, care fiind audiat în ședința de judecată a comunicat că pe inculpat îl cunoaște în urma atribuțiilor de serviciu, alte legături nu are. La data de 14.06.2024, dacă nu greșește, activează în calitate de SS al SP al SSP al IP Strășeni, fiind implicat în serviciu împreună cu colegul Beschieru Andrei, în jurul orei 19:00, au primit o solicitare de la Galina (nu ține minte familia), informația parvenind de la serviciul 112. Aceasta a comunicat că, la domiciliu, Cociu Ion este agresiv. Deplasându-se la fața locului, s-a constatat că Cociu Ion se afla la domiciliu împreună cu două persoane de gen masculin, unde consumau băuturi alcoolice. Când s-au apropiat, cazul a fost documentat de el împreună cu colegul. S-a apropiat Railean Galina, care a comunicat că nu a agresat-o fizic, dar o numea cu cuvinte necenzurate.

La întrebarea acuzatorului de stat: Nu l-au luat din casă pe Cociu, deoarece nu au știut că are ordonanță de protecție, au documentat cazul și au plecat./f. d. 158/

Declarațiile martorului Șevciuc Nicolae care fiind audiat în cadrul ședinței de judecată, a declarat că pe inculpat îl cunoaște în legătură cu îndeplinirea obligațiilor de serviciu. La data de 30.06.2024, era implicat în serviciu în grupul operativ, în calitate de ofițer de investigație al IP Strășeni. La data de 13.06.2024 au fost înștiințați, după ce Railean Galina a telefonat și a comunicat că Cociu Ion a încălcat ordonanța de protecție. S-au deplasat la fața locului împreună cu ofițerul de urmărire penală Guzun Diana; la domiciliu se afla Cociu Ion, în centrul satului

Sireți. Nu își aduce aminte cine mai era prezent. Acesta a declarat că locuința îi aparține și a refuzat să părăsească domiciliul. Au documentat cazul, după care au plecat./f. d. 160/

La fel, vinovăția inculpatului Cociu Ion *****se mai dovedește și prin probele materiale cercetate în ședința de judecată și anume:

Conținutul informației de la serviciul 112, potrivit căreia, la 13.06.2024, ora 19:03, cet. Railean Galina a comunicat că soțul ei, cet. Cociu Ion, ar fi încălcat ordonanța de protecție emisă în privința sa. /f.d. 7/

Conținutul informației de la serviciul 112, potrivit căreia, la 14.06.2024, ora 19:24, cet. Railean Galina a comunicat că, la domiciliu, are un conflict cu soțul ei, Cociu Ion. /f.d. 13/

Conținutul procesului-verbal de cercetare la fața locului, împreună cu planșa fotografică. /f.d. 18–20/

Conținutul ordonanței de ridicare și al procesului-verbal de ridicare./f.d. 33–33/

În conformitate cu art. 1 alin. (3) din Codul de procedură penală, instanţele judecătoreşti în cursul procesului sânt obligate să activeze în aşa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată.

Prin derivare de la principiul prezumției nevinovăției, prevăzut la art. 8 din Codul de procedură penală, instanța de judecată constată că nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. Concluziile despre vinovăţia persoanei de săvârşirea infracţiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condiţiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

Conform art. 6 alin.(1) Cod Penal, persoana este supusă răspunderii penale şi pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăţie.

În conformitate cu art. 51 din Codul Penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracţiunii prevăzute de legea penală.

Conform art. 52 alin.(1) din Codul Penal se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă.

În corespundere cu art. 113 alin.(2) Cod Penal, calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

În conformitate cu art. 93 alin. (1) CPP, probele sunt elemente de fapt dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei infracţiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluţionare a cauzei.

În conformitate cu art. 100 alin. (4) CPP, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

În conformitate cu art. 101 alin. (1) CPP, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

În conformitate cu prevederile art. 384 alin. (1) şi (4) Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) şi (2) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată şi nu poate fi bazată pe presupuneri.

Astfel, apreciind probele din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, analizând declaraţiile martorilor depuse în şedinţa de judecată care sunt în concordanţă cu circumstanţele de fapt ale cauzei şi care se apreciază ca fiind veridice şi convingătoare, instanţa de judecată stabileşte că, fapta inculpatului Cociu Ion corect şi întemeiat a fost încadrată de către acuzatorul de stat în baza art. 320^1 și art. 320^1 din Codul penal.

Cu referire la încadrarea juridică înaintată inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320^1 Cod penal, instanța de judecată va reţine că, **obiectul juridic special** al infracţiunii prevăzute la art.320^1 din Codul penal îl constituie relaţiile sociale cu privire la prevenirea neexecutării intenţionate sau eschivării de la executarea măsurilor stabilite de instanţa de judecată în ordonanţa de protecţie a victimei violenţei în familie.

Latura obiectivă a infracţiunii analizate constă în fapta prejudiciabilă exprimată în neexecutarea sau eschivare de la executarea măsurilor stabilite de instanţa de judecată în ordonanţa de protecţie a victimei violenţei în familie.

Modalitățile normative cu caracter alternativ ale acţiunii prejudiciabile analizate sunt:

-neexecutarea măsurilor stabilite de instanţa de judecată în ordonanţa de protecţie a victimei violenţei în familie;

-eschivarea de la executarea măsurilor stabilite de instanţa de judecată în ordonanţa de protecţie a victimei violenţei în familie.

Ambele modalităţi enunţate se reduc la refuzul - expres sau tacit - de a executa măsurile stabilite de instanţa de judecată în ordonanţa de protecţie a victimei violenţei în familie. Variază doar circumstanţele în care se realizează acest refuz: neexecutarea presupune refuzul expres; eschivarea presupune refuzul tacit.

Sub aspectul **laturii obiective** a infracțiunii prevăzute la art. 320^1 din Codul penal, fapta prejudiciabilă se exprimă prin acțiunile intenționate manifestate de către inculpatul Cociu Ion, în vederea neexecutării măsurilor stabilite de instanța de judecată prin ordonanța de protecție emisă de Judecătoria Strășeni (sediul central) la 13 iunie 2024, în cadrul dosarului nr. 2-1589/2024, prin care au fost instituite măsuri de protecție în privința victimei violenței în familie Railean Galina și a copiilor minori:*****; *****; *****; *****; și *****.

Prin ordonanță, în privința acestuia au fost stabilite următoarele restricții, pe un termen de 3 luni (începând cu 13.06.2024 până la 13.09.2024): obligarea de a părăsi temporar locuința comună situată în *****, fără a decide asupra modului de administrare și dreptului de dispoziție asupra bunurilor; de a sta departe de locul aflării victimei, la o distanță nu mai mică de 50 m, care să asigure securitatea victimei și a copiilor minori; de a nu contacta sub nicio formă victima sau copiii minori, precum și aplicarea în privința acestuia a dispozitivelor de monitorizare electronică, pe termenul prevăzut în ordonanța de protecție.

Contrar prevederilor art. 16 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora ordonanțele instanței judecătorești sunt obligatorii pentru toate autoritățile publice și persoanele fizice, și deși

cunoștea caracterul executoriu al obligațiilor impuse de instanța de judecată, având posibilitatea reală de a le executa, inculpatul, în mod intenționat, nu le-a executat.

Instanța constată că inculpatul Cociu Ion a avut cunoștință despre conținutul și caracterul obligatoriu al măsurilor dispuse prin ordonanța din 13.06.2024, fapt confirmat prin probele administrate, inclusiv refuzul de a semna recipisa și de a accepta monitorizarea electronică, ceea ce denotă conștientizarea obligațiilor legale impuse.

Cu toate acestea, având posibilitatea reală de a se conforma dispozițiilor instanței, inculpatul Cociu Ion, în mod intenționat, nu a executat măsurile stabilite.

Astfel, la data de 13.06.2024, în intervalul orelor 18:00–19:00, s-a deplasat la domiciliul comun și a refuzat să îl părăsească, iar la data de 14.06.2024, în intervalul orelor 18:00–19:24, a revenit la același domiciliu, unde a inițiat un conflict cu victima Railean Galina, încălcând în mod direct interdicțiile stabilite de instanță prin ordonanța din 13.06.2024.

Prin aceste acțiuni, inculpatul Cociu Ion a manifestat un refuz expres și repetat de executare a măsurilor dispuse prin ordonanța de protecție, realizând astfel elementul material al infracțiunii în modalitatea normativă a neexecutării măsurilor stabilite de instanța de judecată.

Această concluzie este susținută și de ansamblul declarațiilor martorilor audiați în cauză. Astfel, martorul Bulmaga Vladimir a confirmat că inculpatului i-a fost adusă la cunoștință ordonanța de protecție, acesta refuzând semnarea recipisei de primire și refuzând, de asemenea, aplicarea dispozitivului de monitorizare electronică, invocând dezacordul față de hotărârea judecătorească. Totodată, martorii Ciolan Ion și Șevciuc Nicolae au declarat că, în ambele situații operative, inculpatul a fost depistat la domiciliul comun, unde a refuzat să îl părăsească, declarând că imobilul îi aparține și ignorând dispozițiile impuse de instanță, chiar în prezența organelor de poliție.

În consecință, instanța reține că faptele inculpatului întrunesc pe deplin elementele laturii obiective ale infracțiunii prevăzute de art. 320¹ Cod penal, săvârșite în două episoade distincte, corespunzătoare acțiunilor din 13.06.2024 și 14.06.2024.

Latura subiectivă a acestei infracţiuni se exprimă prin intenţia directă manifestată de inculpat în vederea neexecutării ordonanţei de protecţie eliberată de instanţa de judecată la cererea victimei în vederea asigurării protecţiei statale asupra victimelor violenţei în familie.

Instanţa găseşte în acţiunile inculpatului Cociu Ion intenţia directă, deoarece ultimul cunoştea cu certitudine despre ordonanța de protecție din 13.06.2024, însă a încălcat sistematic interdicţiile stabilite.

Infracțiunea prevăzută la art. 320[1] Cod penal, este una formală. Ea se consideră consumată din momentul încetării activității infracționale sau din momentul survenirii unor evenimente care împiedică această activitate.

Prin urmare, infracțiunea specificată la art. 320[1] Cod penal este o infracțiune continuă, caracterizată prin săvârșirea neîntreruptă, timp nedeterminat, a activității infracționale.

Astfel, instanța constată neexecutarea de la executarea măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanțele de protecție a victimei violenţei în familie şi întrunirea tuturor elementelor constitutive ale infracțiunilor în acțiunile inculpatului Cociu Ion *****, care avea obligația să execute ordonanța de protecție din momentul adoptării şi până la intervenirea circumstanțelor care ar determina încetarea/suspendarea executării actului de dispoziție respectiv.

La caz instanța de judecată va menționa şi faptul că, prevenirea şi combaterea violenței în familie fac parte din politica națională de ocrotire şi sprijinire a familiei şi reprezintă o importantă problemă de sănătate publică.

Pentru consolidarea, ocrotirea şi sprijinirea familiei, pentru asigurarea respectării principiilor fundamentale ale legislației cu privire la familie, recunoscând faptul că realizarea siguranței membrilor familiei constituie elementul-cheie în prevenirea violenţei domestice, faptul că violenţa în familie afectează în mod disproporţionat drepturile părinţilor în familie, în situaţia cînd aceştia devin victime ale violenţei în raport cu copiii agresori, organele abilitate în acest sens sunt obligate să întreprindă toate măsurile legale şi necesare pentru a înlătura orice act de violenţă cu care a fost sesizat.

În acest sens, instanţa consideră a fi pertinente soluţiei mutatis mutandis, constatările Curţii în cauza Eremia şi alţii împotriva Moldovei (cererea nr. 3564/11) în care a fost stabilit stabilit că, în pofida faptului că cunoşteau despre acest abuz, autorităţile nu au luat măsuri eficiente faţă de soţul d-nei Eremia pentru a o proteja de acţiunile permanente de violenţă domestică. De asemenea, Curtea a considerat că, în pofida faptului că acţiunile violente ale soţului dnei Eremia faţă de soţia sa erau manifestate în prezenţa fiicelor dnei Eremia, şi astfel au avut efecte negative de ordin psihologic asupra acestora, autorităţile nu au acţionat deloc sau au acţionat într-o măsură foarte neînsemnată pentru a preveni un asemenea comportament. În final, Curtea a considerat că atitudinea autorităţilor a contribuit la sporirea violenţei şi a avut un caracter discriminatoriu faţă de d-na Eremia ca femeie.

Respectiv, instanţa de judecată ţinând cont de natura relaţiilor sociale la care s-a atentat în raport cu Legea nr.145 din 01.03.2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie şi constatările Curţii Europene a Drepturilor Omului sub acest aspect, condamnă acţiunile sistematice de nerespectare a măsurilor întreprinse de stat, în vederea protejării victimelor violenţei, comise de către Cociu Ion *****în privința victimei Railean Galina.

Potrivit art.2 al Legii nr.145 din 01.03.2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie, noţiunea de „violenţă în familie” semnifică acte de violenţă fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepţia acţiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv ameninţarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privința altui membru al aceleiaşi familii, prin care s-a cauzat victimei violenţei în familie, Railean Galina.

Astfel, în speţă se constată, atît temeiul real, cît şi temeiul juridic pentru atragerea lui Cociu Ion la răspundere penală, or conform art. 51 alin.(2) Codul Penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Instanța reține că argumentul apărării potrivit căruia inculpatul Cociu Ion nu ar fi cunoscut despre existența ordonanței de protecție și, prin urmare, s-ar impune achitarea acestuia, este neîntemeiat.

Din ansamblul probelor administrate rezultă, dincolo de orice dubiu rezonabil, că ordonanța de protecție nr. 2-1589/2024 din 13.06.2024 i-a fost adusă la cunoștință inculpatului Cociu Ion. Astfel, prin procesul-verbal de informare/înmânare a actului de procedură din aceeași dată (f. d. 37) se confirmă informarea acestuia atât cu privire la conținutul ordonanței, cât și la consecințele neexecutării acesteia.

Totodată, actul de constatare emis de Șeful Biroului de Probațiune Strășeni, Serghei Urmașu (f. d. 38) atestă refuzul inculpatului Cociu Ion de a permite instalarea dispozitivului de monitorizare electronică. Aceste împrejurări se coroborează cu declarațiile martorului Bulmaga Vladimir, care a indicat că hotărârea i-a fost comunicată inculpatului în aceeași zi, acesta refuzând să semneze recipisa de primire și manifestând opoziție față de măsurile dispuse.

De asemenea, din declarațiile martorilor Ciolan Ion și Șevciuc Nicolae rezultă că inculpatul Cociu Ion a continuat să locuiască la domiciliul comun și a refuzat să se conformeze dispozițiilor ordonanței, invocând că imobilul îi aparține.

Prin urmare, instanța constată că susținerea apărării privind necunoașterea ordonanței de protecție este infirmată de probele administrate, care demonstrează atât informarea inculpatului, cât și conduita sa de neconformare deliberată.

În consecință, argumentul apărării nu poate fi reținut, fiind lipsit de suport probator și nefiind de natură să înlăture răspunderea penală a inculpatului Cociu Ion.

Totodată, instanța reține că fapta infracțională nu se reduce la un singur act de conduită, ci se materializează prin două episoade distincte de comportament ilicit, desfășurate succesiv în zilele de 13.06.2024 și 14.06.2024, în același context familial și spațial, care se circumscriu unei rezoluții infracționale unice, orientate spre neexecutarea măsurilor stabilite prin ordonanța de protecție emisă de instanța de judecată.

În consecință, instanța a constatat cu certitudine că inculpatul Cociu Ion *****, la data de 13.06.2024, precum și la data de 14.06.2024, a acționat cu intenția de a nu executa măsurile stabilite prin ordonanța de protecție emisă de instanța de judecată din 13.06.2024, manifestând un comportament de neconformare față de obligațiile impuse, prin deplasarea și aflarea la domiciliul comun și refuzul de a respecta restricțiile stabilite.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Cociu Ion *****a comis infracțiunea prevăzută de art. 320¹ din Codul penal, constând în neexecutarea măsurilor stabilite prin ordonanța de protecție a victimei violenței în familie, manifestată prin neexecutarea intenționată și eschivarea de la executarea obligațiilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie, *săvârşite în două episoade distincte, la data de 13.06.2024 şi 14.06.2024,* în cadrul aceleiași rezoluții infracționale.

Prin urmare, instanța constată că faptele imputate inculpatului Cociu Ion *****sunt dovedite cu certitudine, fiind întrunite în mod cumulativ toate elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 320¹ Cod penal, atât sub aspect obiectiv, cât și sub aspect subiectiv.

Astfel, instanța de judecată conchide că cumulul de probe prezentate în sprijinul învinuirii şi enumerate mai sus, dovedesc vinovăția inculpatului Cociu Ion, iar temei pentru a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-a constatat, acestea fiind obţinute cu respectarea normelor procedurale şi în ansamblu coroborează între ele, confirmând pe deplin vinovăția inculpatului Cociu Ion *****în săvârșirea infracțiunilor încriminate.

Prin justificarea elementelor expuse au fost probate toate aspectele importante pentru stabilirea faptelor şi încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, iar mijloacele de probe cercetate au un conținut probant şi suficient la caz pe măsură să înlăture toate dubiile privind vinovăția acestuia.

Astfel, faptul nerecunoașterii vinovăției de către inculpat, este apreciat de instanță drept argument declarativ, fiind dat scop de a se eschiva de la răspundere pentru faptele comise, iar întregul suport probator menționat confirmă cu certitudine fapta comisă.

Or, simpla afirmație a unei stări de fapt, fără coroborarea acesteia cu alte mijloace de probă, nu poate fi acceptată ca adevăr, iar modalitatea de apărare utilizată de inculpat, respectiv negarea realității evidente, nu poate influența convingerea bazată pe probe, în raport cu starea de fapt constatată, temei pentru care este exclusă posibilitatea achitării inculpatului. Prezumția de nevinovăție a inculpatului la caz, nu este absolută ci relativă, ea putând a fi răsturnată prin orice mijloc de probă administrat în mod legal.

Astfel, instanța de judecată ajunge la concluzia ca fiind probată integral situația de fapt stabilită, prin urmare este dovedită integral vinovăția inculpatului Cociu Ion *****de comiterea infracțiunilor încriminate, iar acțiunile acestuia urmează a fi încadrate juridic după cum urmează:

- în baza art. 320[1] Cod penal (episodul din 13 iunie 2024 – neexecutarea intenționată de la executarea măsurilor stabilite de instanță în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie.

- în baza art. 320[1] Cod penal (episodul din 14 iunie 2024 – neexecutarea intenționată de la executarea măsurilor stabilite de instanță în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie.

Conform art. 61 alin.(1) Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricții drepturilor lor.

Conform art. 75 alin.(1) Codul Penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, din dispozițiile art. 75 alin.(1) Cod penal se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu: pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată. Pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal. Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale. Pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanţa va avea în vedere dispoziţiile art. art. 7, 75 Cod penal, respectiv: modalitatea şi împrejurările în care au fost comise infracţiunile, gradul de pericol social mediu al faptei săvârşite, de împrejurările în care au fost comisă faptele, dar şi circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

În conformitate cu art. 61 alin.(1) şi (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane. Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanţa remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane.

Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

În concordanţă, instanţa consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „preţul" pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptăţii, inclusiv prin prisma principiilor proporţionalităţii şi cel al echităţii lor.

Instanţa concluzionează că sentinţa de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracţiuni şi va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

În cadrul individualizării pedepsei, instanţa de judecată ține cont și de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniştri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri), potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia".

Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii şi trebuie avute în vedere în procesul de stabilire și aplicare a pedepsei.

Totodată, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată va ţine cont și de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Privind gravitatea infracţiunilor prevăzute de art. 320^1 Cod penal săvârşite de către inculpat, instanţa, conform art. 16 din Codul penal, atestă că infracţiunea, în funcţie de caracterul şi gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave, comise cu intenție, sancțiunea căreia prevede pedeapsa sub formă *de muncă neremunerată în folosul comunității de la 160 la 200 ore, sau cu închisoare de până la 4 ani.*

În continuare, instanța, nu a stabilit prezența circumstanțelor atenuante potrivit art. 76 din Codul penal.

Reieșind din prevederile art. 77 din Codul penal, instanța nu reține prezența circumstanțelor agravante ce ar agrava răspunderea penală a inculpatului Cociu Ion.

Analizând personalitatea inculpatului Cociu Ion, instanța constată că acesta se află la evidența dispensară a medicului narcolog din anul 2019, cu diagnosticul clinic: consumator de drog, (cînepă). f. d. 58. Totodată, potrivit raportului-caracteristic eliberat de ofițerul de sector, Vladimir Bulmaga, în privința inculpatului Cociu Ion în ultimele trei luni nu au fost înregistrate plîngeri și nu a fost sancționat contravențional.(f. d. 69)

Instanţa mai constată că inculpatul Cociu Ion, a fost anterior condamnat prin: sentința Judecătoriei Strășeni din 24.08.1993 și prin sentința Judecătoriei Strășeni din 31.07.2020 – antecedentele penale fiind stinse.

Instanța reține că inculpatul Cociu Ion a fost anterior condamnat însă antecedentele penale rezultate din aceste condamnări sunt stinse ca efect al reabilitării de drept, motiv pentru care nu vor fi avute în vedere la individualizarea pedepsei.

În concluzie, având în vedere circumstanţele cauzei stabilite mai sus, conducându-se de principiile generale de aplicare a pedepsei consfinţite în prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal, reieşind din caracterul infracţiunii comise de inculpatul Cociu Ion*,* care potrivit prevederilor art. 16 alin. (3) Cod penal este una mai puțin gravă, de impactul relațiilor sociale ocrotite de legea penală, de limitele pedepsei prevăzute de art. 320[1] Cod penal, instanţa de judecată consideră că în privinţa inculpatului Cociu Ion, pentru comiterea de către acesta a infracţiunii prevăzute de art. 320[1] și art. 320[1] din Codul penal, este echitabilă aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare după cum urmează:

- pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320[1] din Codul penal (episodul din 13.06.2024) i se stabilește pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.
- pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320[1] din Codul penal (episodul din 14.06.2024) i se stabilește pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Instanța reține prevederile articolului 84 din Codul Penal privind aplicarea pedepsei în cazul unui concurs de infracţiuni (1) Dacă o persoană este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna din ele, instanța de judecată, pronunțând pedeapsa pentru fiecare infracțiune aparte, stabilește pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul, total sau parțial, al pedepselor aplicate, dar pe un termen nu mai mare de 25 de ani de închisoare, iar în privința persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani – pe un termen nu mai mare de 20 de ani și în privința minorilor – pe un termen nu mai mare de 12 ani și 6 luni.

Prin urmare, în baza art. 84 CP, instanța va dispune aplicarea unei pedepse definitive sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Instanţa conchide astfel că sancțiunea aplicată este echitabilă în raport cu infracțiunile săvârşite de inculpat şi în acelaşi timp nu vor genera sentimente de nedreptate, dar vor constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

În acelaşi timp, în ce privește aprecierea tipului penitenciarului pentru executarea pedepsei, instanța de judecată, în conformitate cu art. 72 alin. (3) din Codul penal, va dispune executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Concomitent, la caz, instanţa consideră posibilă corectarea şi reeducarea inculpatului Cociu

Ion fără izolarea acestuia de societate, or, inculpatul nu s-a eschivat de la examinarea cauzei penale în instanţa de judecată, respectiv, impedimente pentru aplicarea faţă de inculpat a prevederilor art. 90 din Codul penal, instanţa nu a constatat.

În conformitate cu prevederile articolului 90 alin. (1), (2) din Codul penal, Dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracţiunile săvîrşite cu intenţie şi de cel mult 7 ani pentru infracţiunile săvîrşite din imprudenţă, instanţa de judecată, ţinînd cont de circumstanţele cauzei şi de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este raţional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicînd numaidecît în hotărîre motivele condamnării cu suspendare condiţionată a executării pedepsei şi perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanţa de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvîrşi o nouă infracţiune şi, prin respectarea condiţiilor probaţiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnaţi cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei îl exercită organele de probațiune, iar asupra comportării militarilor – comandamentul militar respectiv. Perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă se stabileşte de instanţa de judecată în limitele de la 1 an la 3 ani.

Potrivit articolului 90 alin. (6) din Codul penal, aplicând condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, instanța de judecată îl poate obliga pe condamnat:

a) să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta,

b) să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile;

c) să nu frecventeze anumite locuri, stabilite de instanță, fiind supus monitorizării electronice, dar nu mai mult de 12 luni;

d) să urmeze un tratament în caz de alcoolism, narcomanie, toxicomanie, virus HIV sau de boală venerică;

e) să repare daunele cauzate victimei și/sau familiei victimei în cuantumul și în termenele stabilite de instanță;

f) să finalizeze învățământul obligatoriu, să urmeze un curs de instruire sau de calificare profesională;

g) să participe la programe probaționale;

h) să presteze muncă neremunerată în folosul comunității, dar numai cu acordul acestuia.

În speță, instanța de judecată apreciază că suspendarea condiționată pe un termen de 3 /trei/ ani a termenului de pedeapsă stabilit prin prezenta sentința și acordarea posibilității condamnatului ca, în acest termen, să se abțină de la comiterea oricărei infracțiuni, va oferi o mai bună protecție intereselor societății și va evita consecințele negative ale izolării de societate a vinovatului şi a plasării acestuia în mediul penitenciar.

De asemenea, pentru a nu submina autoritatea justiției, creând un sentiment de impunitate, instanța îi va aplica inculpatului, în calitate de obligație pentru termenul de probă să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta; să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile și să participe la programe probaționale.

În conformitate cu art. 395 alin.(1) pct.5) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătate dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinţei, instanţa statuează că

Cociu Ion nu se află sub imperiul vreunei măsuri preventive aplicate pe cauza penală nominalizată.

În acest context, instanţa relevă că conform art. 329 alin. (1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanţa, din oficiu sau la cererea părţilor şi ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

În acest sens, pentru a asigura executarea sentinței, instanța consideră necesar să-i aplice inculpatului Cociu Ion *****, măsura preventivă obligarea de nepărăsire a țării până la rămânerea definitivă a sentinței.

Conform art. 157 alin.(1) Cod de procedură penală, „constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sunt expuse ori adeverite circumstanţe care au importanţă pentru cauză”, iar conform alin.(2) acelaşi articol, „documentele se anexează, prin ordonanţa organului de urmărire penală sau prin încheierea instanţei, la materialele dosarului şi se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv. În cazul în care documentele în original sunt necesare pentru evidenţă, rapoarte sau alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deţinătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrându-se în dosar”.

Reieşind din circumstanţele cauzei, precum şi prevederile legale expuse supra, instanţa de judecată ajunge la concluzia că mijloacele materiale de probă: procesul-verbal de înmânare a actului de procedură, ordonanța de protecție și încheierea Judecătoriei Strășeni din 13.06.2024, actul de constatare a refuzului din 13.06.2024, care au fost ridicate prin ordonanța de ridicare din 28.06.2024 - sunt necesare de păstrat la materialele cauzei.

În baza celor expuse, conducându-se de prevederile, art. 162, 384-385, 389, 392-395, 397 Cod de procedură penală, instanţa de judecată,-

HOTARĂȘTE :

Se recunoaște vinovat **Cociu Ion** *****născut la *****, IDNP ***** de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320^1 Cod penal și în baza acestui articol a-i stabili o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Se recunoaște vinovat **Cociu Ion** *****născut la *****, IDNP ***** de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320^1 Cod penal și în baza acestui articol a-i stabili o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 84 alin. (1) din Codul penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, se stabilește pedeapsa definitivă în privința lui Cociu Ion *****sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită lui **Cociu Ion** prin prezenta sentință, se suspendă condiționat pe un termen de probă de 3(trei) ani și nu va fi executată dacă condamnatul, în termenul de probă, nu va comite o nouă infracțiune și prin purtarea exemplară, va confirma încrederea acordată.

În conformitate cu prevederile art. 90, alin. (6), lit. a), b) și g) Cod penal, se pune în seama lui **Cociu Ion** *****, ca în termenul de probă fixat:

- să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta;
- să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care

depășește 5 zile;

- să participe la programe probaționale.

Termenul de probă urmează a fi calculat de la data rămânerii definitive a sentinței.

Se aplică inculpatului **Cociu Ion** *****măsura preventivă obligarea de nepărăsire a țării, până când sentința va rămâne definitivă.

Mijloacele materiale de probă: procesul-verbal de înmânare a actului de procedură, ordonanța de protecție și încheierea Judecătoriei Strășeni din 13.06.2024, actul de constatare a refuzului din 13.06.2024, care au fost ridicate prin ordonanța de ridicare din 28.06.2024 – urmează a fi păstrate în continuare la materialele cauzei.

Sentinţa cu drept de apel în Curtea de Apel Centru prin intermediul Judecătoriei Străşeni (sediul central) în termen de 15 zile.

Președintele ședinței,
Judecător **Iana Talmaci**